

CAPRICCIO LEOŠE JANÁČKA (1854 – 1928) je druhým dílem, v němž se jeho tvůrce vyrovnal s problémem začlenění klavíru do většího komorního souboru, nepočítáme-li nedochované klavírní trio z r. 1908. V Concertinu pro klavír a šest nástrojů, komponovaném od ledna do dubna 1925, řeší úkol instrumentálně tak, že k souvislému a skoro samostatně koncipovanému klavírnímu partu připojuje jeden nebo několik sólových nástrojů a že hlavní těžiště skladby téměř nikde nepřesouvá z klavíru do nástrojového souboru. Že však tímto dílem pro Janáčka problém plně vyřešen nebyl, je vidět z toho, že hned v následujícím roce se podjímá kompozice nového díla pro klavír a komorní soubor, i když vnějším podnětem zde byla žádost jednorukého klavírního virtuosa Otakara Hollmanna, aby podobnou skladbu pro něho vytvořil. Janáček na písemnou i ústní žádost (uvádím podle sdělení O. Hollmanna) zprvu odmítl skladbu napsat, ale později se rozhodl jinak, a v dopise ze dne 11. XI. 1926 O. Hollmannovi píše: „Napsal jsem Capriccio. Víte, jen pro levou ruku psát, to by byla schválnost až dětinská. Bylo třeba důvodů jiných a příčin věcných a vnitřních. Když ty se všechny dostavily a střetly – pak povstalo dílo.“ V jednom z dopisů paní Kamile Stösslové do Pisku nazývá Janáček skladbu „Vzdor“.

Capriccio vznikalo v červnu až říjnu r. 1926, tedy po dokončení Symfonietty a současně s kompozicí Glagolské mše. Tak jako po prvním smyčcovém kvartetu přišlo slohově vylehčené a harmonicky prostší Mládí, tak po složitém a neveselém Concertinu přichází ve výrazu sice místy rovněž tvrdé a chmurné, myšlenkovým obsahem a harmonickým materiálem však daleko zpět se vracějící Capriccio. Oč prostší je však Capriccio melodicky a harmonicky, o to bizarnější je po stránce zvukové. Nahromadění čtyř žesťových nástrojů hlubší polohy proti dvěma trubkám, ostatně poměrně málo užívaným, a jediné flétné vytváří prazvláštní zvukové kombinace, jimž v některých místech nelze upřít nezvyklé kouzlo, jež však jinde se blíží hranicím hudební chápateľnosti a technické proveditelnosti. Není také jasné, proč předepisuje Janáček trubky do F – je nemyšlitelné, že by se jejich obtížný a vysoko položený part dal na (velkých) trubkách F zahrát. Part tenorové tuby bývá hráván na basovou křídlovku. Prvé dva pozouny si přál Janáček (podle dopisu Hollmannovi ze dne 4. X. 1927) ventilové; odtud jejich nezvyklá pasážová technika, pro niž dvě místa z poslední věty bývají v partech I. pozounu a tuby vyměněna, hrají-li se party, jak je obvyklé, na pozouny tahové.

Hollmann chystal premiéru skladby na počátek r. 1928 a vyžádal si od Janáčka svolení pro provedení několika retuší klavírního partu ve smyslu technicky zvukového obohacení sazby. Dne 24. února 1928 byl Janáček přítomen zkoušce Capriccia a „provedl sám menší změnu instrumentační, škrtl některé takty a stanovil, aby jiné se opakovaly. To vše vyznačeno v mém exempláři partitury“ (sdělení Hollmannovo).

Prvé provedení díla – poslední premiéra za života a účasti Janáčkovy – bylo na samostatném koncertu O. Hollmanna dne 2. března 1928 ve Smetanově síni Obecního domu v Praze. Spoluúčinkovali za řízení Jaroslava Řídkého členové České filharmonie V. Máček (flétna), E. Šerý, F. Trnka (trompety), A. Bok, J. Šimsa, G. Tyl (pozouny) a A. Koula (tuba). Brněnské premiéry, která se měla konat na podzim 1928, se Janáček již nedožil, zemřel dne 12. srpna.

Požízení prvního vydání Janáčkova *Capriccia* bylo edičně tvrdým oříškem. Jednak byl zde nemalou překážkou fakt, pro pozdní skladby Janáčkovy běžný, že původní rukopis každého díla, psaný na jednotlivých, podle potřeby ručně autorem linkovaných listech papíru, nebývá nikdy autorem korigován, a že poslední autorské korektury jsou zanášeny do opisu některého stálého Janáčkova opisovače, čímž základní, směrodatnou předlohou se stává teprve tento první opis. K tomu pak téměř nepřekonatelné potíže působila okolnost, že opravy zanesené do druhého opisu partitury neprovedl již autor do prvního opisu a do prvního exempláře opsaných hlasů, z nichž byly pak pořizovány opisy další, takže vznikla vlastně dvě odlišná znění skladby, „Hollmannovo“ a „brněnské“. Navíc však nesoustavným porovnáváním obou znění, pořizovaným ad hoc různými interprety, vznikla znění kompromisní, a skladba tak dnes obsahuje několik míst, o nichž nelze bezpečně vůbec říci, jak si je jejich tvůrce představoval. Odtud pramení nebývalá obsažnost vydavatelských poznámek i poměrná nejistota ve výkladu některých míst. Současně však také eliminací písafských i autorských omylů, které se houževnatě udržovaly z opisu do opisu a s nimiž byla skladba interpretována, vychází najevo, že mnoho muzikálních tvrdostí a nesrozumitelností, přičítaných „zemitosti“ a „odvážnosti“ Janáčkova projevu, pramení prostě z chyb v notách, a že skladba, těchto mimoděčných „moderností“ zbavená, projeví se jasnější a srozumitelnější, aniž jí ubylo na originalitě.

J. B.

КАПРИЧИО для фортепиано (для левой руки) и ансамбля духовых инструментов ЛЕОШ ЯНАЧЕК (1854—1928) создал в 1926 г., работая над ним от июня до октября. Написано оно для пианиста виртуоза Отакара Голлманна, вернувшегося с фронта, в первую мировую войну, с искаленной правой рукой. В начале Яначек отказался от предложения Голлманна, написать что нибудь для левой руки; позже Яначека соблазнила трудность и необычайность задачи и после «Симфонии» — одновременно с «Глагольской мессой» — он создал «Капричио», произведение во многих отношениях удивительное.

По сравнению с подобным же произведением, «Концертино» для фортепиано и 6 инструментов (1925), «Капричио» мелодически и гармонически написано проще. Необыкновенный состав ансамбля действует порою чарующе, а порою причудливо и часто затрудняет исполнение почти до невозможности. (Поэтому маленькими нотами даются предлагаемые изменения).

Впервые «Капричио» было исполнено Отакаром Голлманном, на его самостоятельном концерте 2 марта 1928 г. в зале имени Сметаны в Общественном доме в Праге, в сопровождении ансамбля из членов Чешской филармонии, под управлением Ярослава Ржидкого. Это была последняя премьера произведений Яначека при его жизни и участии.

Я. Б.

DAS „CAPRICCIO“ schrieb LEOŠ JANÁČEK (1854–1928) von Juni bis Oktober des Jahres 1926 für den Klaviervirtuosen Otakar Hollmann, der während des ersten Weltkrieges mit verkrüppelter rechter Hand von der Front zurückgekehrt war. Anfangs lehnte Janáček Hollmanns Ersuchen um eine Komposition für die linke Hand ab. Später aber, nach Vollendung seiner „Symphoniette“, reizte ihn die Schwierigkeit und Ungewöhnlichkeit einer solchen Aufgabe und gleichlaufend mit seiner Arbeit an der „Festmesse“ (Missa Glagolitica) schrieb er das „Capriccio“; ein ernstzunehmendes und in vielem sehr bewundernswertes Werk.

Im Gegensatz zu einer ähnlichen älteren Komposition für Klavier und sechs Blasinstrumente, dem „Concertino“ (1925), ist das „Capriccio“ sowohl in der Melodieführung wie auch in seiner Harmonisation einfacher. Die ungewöhnliche Besetzung des Instrumentalensembles hingegen wirkt klanglich bald zauberhaft, bald geradezu bizarr und erschwert stellenweise die Reproduktion des Werkes fast bis zur Unspielbarkeit. (Deshalb die zur Erleichterung mit kleinen Noten angedeuteten Eintragungen.)

Auf Grund vorhandener Korrespondenz und überlieferter Aussprüche beinhaltet das „Capriccio“ Trotz gegen die Grausamkeit des Schicksals. Erwägen wir unter anderem den äußeren und inneren Zusammenhang mit der vorangegangenen „militärischen“ Symphoniette, als deren Gegenstück das „Capriccio“ gleichsam betrachtet werden kann, so scheint es, daß hier Janáček seinen elementaren Abscheu gegen die Greuel und die Unsinnigkeit des Krieges zum Ausdruck brachte.

Das „Capriccio“ wurde von Otakar Hollmann an seinem selbständigen Konzert am 2. März 1928 im Smetana-Saal des Prager Gemeindehauses unter Mitwirkung von Mitgliedern der Tschechischen Philharmonie und unter der Leitung von Jaroslav Řídký uraufgeführt. Es war die letzte Premiere, die Janáček erlebte und der er selbst beiwohnte.

J. B.

LEOŠ JANÁČEK (1854–1928) composed “CAPRICCIO” between June and Octobre 1926 for the piano virtuoso Otakar Hollmann who during the first world war returned from the front with his right arm completely paralysed. Janáček first did not feel like composing any special work for Hollmann’s left hand; nevertheless, he complied in the end with the pianist’s wishes, and the result of it was “Capriccio”, which is a very peculiar and rather astonishing work. Janáček composed it after his “Symphonietta”, and worked at it simultaneously his “Festival mass” (Missa glagolitica).

Compared with the similar, older composition, “Concertino for the piano and six instruments” (1925), “Capriccio” is melodically and harmonically more simple, even though its strange instrumentation sounds once like magic, once bizarre, almost to the point of being unplayable. (This is the reason why the alternatives in small notes were added.) According to the correspondence and some authentic statements “Capriccio” expresses a revolt against the cruel destiny. It seems also – considering that there is, more-

over, an outward and inward connexion with the preceding "military" Symphonietta whose reverse "Capriccio" seems to be — that Janáček expressed in it his irrepressible aversion to the horrors and absurdities of war.

"Capriccio" was first performed by Otakar Hollmann and members of the Czech Philharmonic Orchestra, conducted by Jaroslav Řídký, at Hollmann's recital on March 2nd 1928, in Smetana's Hall of the Municipal House in Prague. It was the last opening performance of Janáček's work when the composer was still alive and present.

J. B.

LEOŠ JANÁČEK (1854—1928) a composé le «CAPRICCIO» au cours du mois de juin et d'octobre 1926 pour Otakar Hollmann, virtuose de piano, qui pendant la première guerre mondiale était rentré du front avec la main droite paralysée. Janáček n'avait pas d'abord l'intention de composer une pièce pour la main gauche de Hollmann, mais il a fini par le laisser persuader, et après sa «Symphoniette», il a composé — tout en travaillant à sa «Messe solennelle» (Missa glagolitica) — le «Capriccio», qui est une œuvre peu commune et difficile à comprendre.

Contrairement à la composition qui lui précède, le «Concertino pour piano et six instruments» (1925), le «Capriccio» est mélodiquement et harmoniquement moins compliqué. Cependant l'orchestration très particulière des instruments à vent produit tour à tour un effet féérique et bizarre. L'interprétation de l'œuvre en devient parfois pénible, souvent même impraticable. (C'est pourquoi on a ajouté des alternatives, marquées en petites notes.) D'après la correspondance et au dire de certains témoins, le «Capriccio» peut être considéré comme une révolte contre la cruelle destinée. D'autre part, étant donné qu'il existe, entre autres, une connexion extérieure et intérieure avec la Symphoniette «militaire» qui précède et dont le «Capriccio» paraît être un revers — il semble que Janáček y ait exprimé son indignation élémentaire contre les horreurs et les absurdités de la guerre.

Le «Capriccio» fut exécuté pour la première fois par Otakar Hollmann à son récital qui eut lieu le 2 mars 1928 dans la Salle Smetana du Palais Municipal des Fêtes à Prague, avec le concours des membres de la Philharmonie tchèque sous la direction de Jaroslav Řídký. C'était la dernière première à laquelle Janáček ait pu assister peu de temps avant sa mort.

J. B.

STRUMENTI: Flauto (muta in Flauto piccolo),
Tromba F I, II, Tuba ten. — B, Trombone I, II, III,
Piano solo (mano sinistra)

I. Allegro	1
II. Adagio	15
III. Allegretto	25
IV. Andante	37

DURATA cca 17'

CAPRICCIO

I

LEOŠ JANÁČEK
(1854 – 1928)

Allegro (♩ = 122)

Trombe I. II. F

Tuba ten. B

I. II.
Tromboni

III.

SOLO PIANO
(mano sinistra)

5

Tuba ten.

I. II.
Tromboni

III.

Piano

ossia:

① 10 rit. a tempo rit. a tempo

Tuba ten.

I. II.

Trbní

III.

Piano

② 15 a tempo

Tuba ten.

I. II.

Trbní

III.

Piano

ossia:

20 accel.

Tuba ten.

I. II.

Trbní

III.

Piano

accel.

ossia:

③ Tempo I.

25

Tuba ten.

I. II.

Trbni

III.

Piano

30

Tuba ten.

I. II.

Trbni

III.

Piano

④

I

35

Trbe

Tuba ten.

I. II.

Trbni

III.

Piano

Trbe I

5

40

Tuba ten. [A]

I. II. Trbni [A]

III.

Piano 5

Tuba ten. 6

I. II. Trbni

III. 6

Piano

45

Tuba ten. [rit.]

I. II. Trbni

III.

Piano [rit.]

ossia: [rit.]

[*]

7 (tre batt.) 50 [Vi. -de]

Tuba ten.

I. II.

Tbn I.

III.

Piano 7 (tre batt.) [Vi. -de] *espress.*

55

Tuba ten.

I. II.

Tbn I.

III.

Piano

ossia:

8 (due batt.) 60

Tuba ten.

I. II.

Tbn I.

III.

Piano 8 (due batt.)

ossia:

rit. 65 a tempo

Tuba ten.

I. II.

Tbnl

III.

rit. a tempo

Piano

ossia:

70

Tuba ten.

I. II.

Tbnl

III.

Piano

ossia:

rit. 9 a tempo

Tuba ten.

I. II.

Trbn. I.

Trbn. II.

Piano

ossia:

rit. 9 ad lib. a tempo

75 accel. ritard.

Piano

ossia:

a tempo 80 rit.

Tuba ten.

I. II.

Trbn. I.

Trbn. II.

Piano

ossia:

10 *Vivace* 85

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

10 *Vivace*

Piano

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

11 90

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

11

Piano

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

95

Trbe

Tuba ten.

I. II. Trbni

III.

Piano

100

Trbe

Tuba ten.

I. II. Trbni

III.

Piano

Trbe

Tuba ten.

I. II. Trbni

III.

Piano

12

105 accel.

Tubo

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

ossia:

Maestoso

110

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

Maestoso

115

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

ossia:

13 Tempo I. (♩ = 122)

120

Tuba ten.

I. II.

Trbni III.

Piano

ossia:

Meno mosso
con sord. [Vi- -de]

125

Trbe

Tuba ten.

I. II.

Trbni III.

Piano

ossia:

[Vi- -de]

* Takt 125 v tiskových hlasoch vypuštén
La misura 125 omissa nelle parti stampate
Takt 125 ist in den gedruckten Stimmen unterlassen

14 Presto
(una batt.)

130

Tuba ten.

I. II.

Trbni III.

Piano

simile

14 Presto
(una batt.)

135

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

15

140

accel.

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

16

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

145

Trbe

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

150

(senza sord.) II accel.

Trbe

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

accel.

II

155

Trbe

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

17

Trbo

160

Tuba ten.

I. II.

Trbni

III.

Piano

(senza sord.)

Trbo

165 G.P.

Tuba ten. G.P.

I. II. G.P.

Trbni

III.

Piano G.P.

18 Tempo I

con sord.

rit.

I. II.

Trbni

III.

18 Tempo I

Piano

II

Adagio (♩ = 60)

Flauto

Trombe I. II. F

Tuba ten. B

I. II.
Tromboni
III.

Adagio (♩ = 60)

SOLO PIANO

*dolce*Tuba
ten.

10

I. II.
Trombi
III.*p*
(senza sord.)*p*
(senza sord.)

Piano

15

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

p

mf

①

20

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

mf

p

25

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

②

②

30 85

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

cresc.

3

Trbe

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

mf

accel.

40

cresc.

mf

cresc.

accel.

cresc.

4

Vivo (♩ = 96)

45

Trbe

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

f

espress.

sf

50

Trbe

Tuba ten.

I. II. Trbni

III.

Piano

55

Trbe

Tuba ten.

I. II. Trbni

III.

Piano

5 Tempo I (tre batt.) *pp*

6 Vivo, un poco più mosso 55

Trbe

Tuba ten.

I. II. Trbni

III.

5 Tempo I (tre batt.)

6 Vivo, un poco più mosso

Piano

70

Trbe

Tuba ten.

I. II. Trbni

III.

Piano

75

Trbe

Tuba ten.

I. II. Trbni

III.

Piano

⑦ 12. Più mosso (♩ = 100) 80

Fl.

Tuba ten.

I. II. Trbni

III.

⑦ 12. Più mosso (♩ = 100)

Piano

Fl. 85 90

Tuba ten.

I. II. Tbnl

III. Tbnl

Piano

Tempo I (Più mosso)

8 Tempo I

9

Fl.

I. II. Tbnl

III. Tbnl

Piano

10 Tempo I

100

Fl.

I. II. Tbnl

III. Tbnl

Piano

Piano

105

Detailed description: This block shows the piano accompaniment for measures 105 through 110. The music is written in a 4/4 time signature with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The right hand features a melodic line with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a rhythmic accompaniment with eighth notes. A fermata is placed over the final measure of this system.

Meno mosso

11

Fl.

I. II.

T. bni

III.

110

Detailed description: This block contains the staves for Flute (Fl.), I. and II. Trombones (T. bni), and III. Trombone. It begins at measure 110. The Flute part has a melodic line with a fermata. The Trombone parts provide harmonic support with chords and rhythmic patterns. A percussion part (Perc.) is indicated with a 'p' dynamic marking.

11

Meno mosso

Piano

ossia:

Detailed description: This block shows the piano accompaniment for measures 115 through 120. It includes a Percussion part (Perc.) with a 'p' dynamic marking. The piano part features a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand. A fermata is placed over the final measure of this system.

Piano

115

120

ossia:

Perc. sim.

Detailed description: This block continues the piano accompaniment for measures 120 through 125. It includes a Percussion part (Perc.) with a 'sim.' (sordini) marking. The piano part features a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand. A fermata is placed over the final measure of this system.

Fl. *mf* *p* 125

I. II. *mf* *p*

Tribni *mf* *p*

III. *mf* *p*

Piano *mf* *p*

ossia: *mf* *p*

rit. e dim.

Piano 130 135

ossia: *2do.*

[Tempo I]

Piano *f* *cresc. ed accel.* 140

Fl. *Con moto*

Piano *Con moto*

ossia:

145

Fl. *Con moto*

Piano *Con moto*

ossia:

150

Fl. *cresc. e rit. - - -*

Piano *cresc. e rit. - - -*

ossia:

155

12 Vivo

160 165

Tuba ten.

I. II.

Trbn. I.

Trbn. II.

Piano

13 Tempo I

170

I. II.

Trbn. I.

Trbn. II.

(doppie meno)

rit.

13 Tempo I

p dolce

Piano

1. 175 2.

con sord.

rit.

I.

2. rit.

I. II.

Trbn. I.

Trbn. II.

Piano

III

Fisauto piccolo
(muta in Fiacento)

Trombe I. II. F

Tuba ten. B

I. II.
Tromboni

III.

SOLO PIANO

Allegretto (♩ = 99)

5

Tuba ten.

I. II.
Tromboni

III.

Piano

50

15

[meno mosso]

(♩)

1 Solo
con sord.

20

Tuba

Tuba ten.

I. II.
Tromboni

III.

[meno mosso]

(♩)

1

170

171

Trbe

Tuba ten.

I. II. Trbni

III.

Piano

I

25

mf

(7)

(7)

Trbe

Tuba ten.

I. II. Trbni

III.

Piano

I

(2)

(2)

Trbe

Tuba ten.

I. II. Trbni

III.

Piano

30

I

35

Trbe

Tuba

I. II.

Trbni

III.

Piano

(tempo primo)

Allegro
(una batt.)

(senza sord.)

3

I.

Trbe

II.

I. II.

Trbni

III.

Allegro
(una batt.)

3

Piano

45

I.

Trbe

II.

I. II.

Trbni

III.

Piano

50

Trbe I. *mf*

Trbe II. *mf*

Trbni I. II. *mf*

Trbni III. *[mf]*

Piano *f*

4

55

Trbe *[mf]*

Trbni I. II.

Trbni III.

Piano *f*

5

60

Trbe

Tuba ten. *f*

Trbni I. II. *f*

Trbni III. *f*

Piano *f*

*) vide Annotazioni

65

Trbe

Tuba ten.

I. II.

Trbnl

III.

Piano

6

70

Trbe

Tuba ten.

I. II.

Trbnl

III.

Piano

75

Tuba ten.

Piano

ff

7

Piano

(11)

(8)

80

8 Allegretto
(a due batt.)

I. II.
Tbni
III.

85

Piano

Tbne

90

I. II.
Tbni
III.

Piano

I. II.
Tbni
III.

95

Piano

cresc.

mf 3 3 2 3 3 3

cresc.

I. II.
Tbni
III.

100

Piano

f *(pp)* *f*

f *(pp)* *f*

105

I. II. *(mf)*

Tbn I. *(p)*

Tbn II. *(p)*

Piano *(p)* 3 3 3 3 *(cresc.)* 3

110

I. II. *(mf)* 9 *accel.*

Tbn I. *(mf)*

Tbn II. 9 *accel.*

Piano 3 3 *accel.*

10

115

I. II. *(p)*

Tbn I. *(p)*

Tbn II. *(p)*

Piano *(p)* 10

Fl. piccolo [A]

120 *mf*

Trbe *mf*

I. II. *(mf)*

Tbn I. *(mf)*

Tbn II. *(mf)*

Piano *(mf)*

125

Fl. picc.

Trbe

I. II.

Tbni

III.

Piano

muta in Flauto

130

Fl. picc.

Trbe

I. II.

Tbni

III.

Piano

135

I. II.

Tbni

III.

Piano

con sord.

p

dim.

p con sord.

140

I. II.
Tribal

III.

Piano

(poco ritard.)

145

I. II. *senza sord.*

Tribal *(p)* *cresc.*

III. *senza sord.* *(p)* *cresc.*

Piano *cresc.*

(poco ritard.)

11 Tempo I

Flauto $\text{b}\flat$

150

Fl.

Tubo

I. II. *mf*

Tribal *mf*

III. *mf*

11 Tempo I

Piano *mf*

esini: *mf*

Fl.

Trbe

I. II.

Tbni

III.

Piano

ossia:

[allargando]

155

Fl.

160

Trbe

ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

[allargando]

161

161

Fl.

Trbe

I. II.

Tbni

III.

Piano

(12)

(II)

(fz)

(fz)

(12)

165

III

Tubo

I. II.

Tromb.

III.

Piano

[Meno]

con sord.

170

Tubo

I. II.

Tromb.

III.

Piano

I

175

Tubo

I. II.

Tromb.

III.

Piano

Meno mosso

Trbe

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

una corda

(184)

(185)

simile

180

Trbe

Tuba ten.

I. II.

Tbni

III.

Piano

dim.

dim.

dim.

IV

Andante (♩ = 76)

Flauto
(punte in Flauto picc.)

Trombe I. II. F

Tuba ten. B

Tromboni I. II. III.

SOLO PIANO

Andante (♩ = 76)

Fl.

I. II.

Tromb.

III.

Piano

Fl.

I. II.

Tromb.

III.

Piano

20

Fl.

I. II.

Tbni

III.

Piano

25

Fl.

I. II.

Tbni

III.

Piano

dolce

pp

①

30

35

I. II.

Tbni

III.

Piano

f espress.

③

③

③

f

espress.

40 *pp* *bb* *pp* 45

I. II. Trbn. III.

Piano *p* una corda

50 *pp* *bb* 55

I. II. Trbn. III.

Piano *p* tre corde

rit. (c.p.)

I. II. Trbn. III.

Piano *rit.*

② Tempo I

60

Fl. *mf dolce*

I. II. Trbn. *p*

III. Trbn.

② Tempo I

Piano *mf*

65

Fl. *p* (*senza sord.*)

Trbe *p*

Tuba ten. *p*

I. II. Trbn. *p*

III. Trbn. *p*

Piano *mf*

70

Fl.

Trbe

Tuba ten. *p*

I. II. Trbn.

III. Trbn.

Piano *mf*

75

Fl.

Trbe

Tuba ten.

I. II. Trbn

Trbn III

Piano

80

Fl.

Trbe

Tuba ten.

I. II. Trbn

Trbn III

Piano

85

Fl.

Trbe

Tuba ten.

I. II. Trbn

Trbn III

Piano

fossa Fl. gr. in B)

Fl. muta in Fl. piccolo

90

95

Fl.

Trbe

Tuba ten.

I. II.

Trbni

III.

Piano

sf

sf

Fl. piccolo

100

4

Fl. piccolo

Trbe

Tuba ten.

I. II.

Trbni

III.

Piano

sf

sf

4

Fl. piccolo

muta in Flauto

Fl.

105

Fl. piccolo

Trbe

Tuba ten.

I. II.

Trbni

III.

Piano

mf

mf

110

Fl.
Tuba I.
Tuba II.
Tromb. I.
Tromb. II.
Tromb. III.
Piano

Fl.
Tuba I.
Tuba II.
Tromb. I.
Tromb. II.
Tromb. III.
Piano

115

5

120

cresc.

cresc.

5

Fl.
Tuba I.
Tuba II.
Tromb. I.
Tromb. II.
Tromb. III.
Piano

Fl. 125

Fl.
I. II.
Trbni
III.
Piano

This system of music features a Flute part with a melodic line starting on a high note and moving downwards. The Trumpets I, II, and III parts are mostly silent, with some initial notes. The Piano part provides a rhythmic accompaniment with a steady eighth-note pattern.

Fl. *muta in Flauto picc.*

Fl.
Trbe
I. II.
Trbni
III.
Piano

This system shows the Flute part transitioning to Piccolo Flute, indicated by the instruction *muta in Flauto picc.* The Flute part has a melodic line with a fermata. The Trumpets I, II, and III parts have some notes, with a first ending bracket labeled 'I' for the Trumpet I part. The Piano part continues with its rhythmic accompaniment.

130

Trbe
I. II.
Trbni
III.
Piano

This system features a Trumpet I part with a melodic line starting on a high note and moving downwards. The Trumpets II and III parts have some notes. The Piano part continues with its rhythmic accompaniment.

⑥ *Maestoso - vivo* (♩ = 76)

135

Trbe
Tuba ten.
I. II.
Tbnai III.
Piano

⑥ *Maestoso - vivo* (♩ = 76)

Piano
Tuba III.

⑦ (due batt. ♩ = ♩.)

140

Trbe
Tuba ten.
I. II.
Tbnai III.

(una batt. ♩ = ♩)

⑦ (due batt. ♩ = ♩.)

Piano
Tuba III.

(una batt. ♩ = ♩)

⑧ (♩ = ♩.)

145

Trbe
Tuba ten.
I. II.
Tbnai III.

⑧ (♩ = ♩.)

Piano
Tuba III.

Fl. piccolo
(tre battute $\text{♩} = \text{♩}$)

Fl. piccolo

Piano

(9) (tre battute $\text{♩} = \text{♩}$)

(vivo)
(una batt. $\text{♩} = \text{♩}$)

150

Fl. piccolo

Trombe

Tuba ten.

I. II.

Trombe I. II.

III.

Piano

(vivo)
(una batt. $\text{♩} = \text{♩}$)

(tre batt. $\text{♩} = \text{♩}$)

(una batt. $\text{♩} = \text{♩}$)

(muta in Fl.)

Fl. piccolo

Trombe

Tuba ten.

I. II.

Trombe I. II.

III.

Piano

(tre batt. $\text{♩} = \text{♩}$)

(una batt. $\text{♩} = \text{♩}$)

ff

ff

(♩ = d.) rit. **10** Moderato (tre batt.) \uparrow a due ♩ = ♩ accel.

Trbe
Tuba ten.
I. II.
Trbnl
III.

(♩ = d.) rit. rubato **10** Moderato (tre batt.) \uparrow a due ♩ = ♩ accel.

Piano

11 Presto (una batt.) 160

Trbe
Tuba ten.
I. II.
Trbnl
III.

11 Presto (una batt.)

Piano

Adagio Flauto, (tre batt. ♩ = d.)

Fl. picc.
Trbe
Tuba ten.
I. II.
Trbnl
III.

Adagio (tre batt. ♩ = d.)

Piano

conf. red.

Maestoso (tre batt.)

Piano

165

170

175

180

185

190

Prestissimo ($\text{♩} = 76$) ad lib.

f rubato

[pp]

cresc.

Flauto

14 (una batt., $\text{♩} = d$)

espress.

14 (una batt., $\text{♩} = d$)

rit.

rit.

(9)

(6)

(9)

H 2805

Tempo I
(una batt.)
195

Fl. *dolce*
Tubo
Tuba
ten.
I. II.
Tromb.
III.
Piano

200

Fl.
Tubo
Tuba
ten.
I. II.
Tromb.
III.
Piano

205

Fl.
Tubo
Tuba
ten.
I. II.
Tromb.
III.
Piano

muta in Fl. piccolo
210

Fl.

Trbo

Tuba ten.

I. II.

Trbni

III.

Piano

III

Trbni

Piano

Meno mosso

(due batt.)

Trbo

Tuba ten.

I. II.

Trbni

III.

Piano

Meno mosso

(due batt.)

16

215

I con sord.

220

mf

pp

pp

225

Fl. pic. *[Il con sord.]*

Tubo *[mp]*

Tuba ton. *p*

I. II. *[poco] sf*

Tbn. I. *[poco] sf*

Tbn. III. *[poco] sf*

Piano

[I senza sord.] *[mp]* (6) (6)

quattro batt.)

230

Fl. piccolo

Fl. pic. *f sf*

Tubo *[mp]* (6) (6)

Tuba ton. *[mp]* (6) (7)

I. II. *[mp]*

Tbn. I. *[mp]* (6) (7)

Tbn. III. *[mp]* (6) (7)

Piano *[mp]* quattro batt.)

Ossia

(17) (due batt.)

Fl. pic. *[senza sord.]* (6)

Tubo *[mp]* (6)

Tuba ton. *[mp]* (6)

ossia: etc.

I. II. *[mp]* (6) (6)

Tbn. I. *[mp]* (6)

Tbn. III. *[mp]* (6)

Piano (17) (due batt.)

235

Fl. picc.
 Trbe
 Tuba ten.
 I. II.
 Trbni III.
 Piano

Fl. picc.
 Trbe
 Tuba ten.
 I. II.
 Trbni III.
 Piano

18 Allegro
(una batt.)

18 Allegro
(una batt.)

Fl. picc.
 Trbe
 Tuba ten.
 I. II.
 Trbni III.
 Piano

240

19 Grave (due batt.) 245

Fl. picc.
Tubo
Tubo ten.
I. II.
Tubo
III.
Piano

mf

f

This system contains measures 245 through 248. It features six staves: Fl. picc., Tubo, Tubo ten., I. II. Tubo, III., and Piano. The Fl. picc. staff has a melodic line with slurs. The Tubo and Tubo ten. staves play a rhythmic pattern of eighth notes. The I. II. Tubo and III. staves play a simple harmonic accompaniment. The Piano staff has a complex accompaniment with many accidentals and slurs. The tempo is marked 'Grave' and the dynamics are 'due batt.' (two beats). Measure numbers 245, 246, 247, and 248 are indicated at the top.

250

Fl. picc.
Tubo
Tubo ten.
I. II.
Tubo
III.
Piano

This system contains measures 250 through 253. It features the same six staves as the previous system. The musical notation continues with similar patterns for the woodwinds and strings, and a more complex accompaniment for the piano. Measure numbers 250, 251, 252, and 253 are indicated at the top.

Fl. picc.
Tubo
Tubo ten.
I. II.
Tubo
III.
Piano

This system contains measures 254 through 257. It features the same six staves. The musical notation continues, showing the progression of the piece. Measure numbers 254, 255, 256, and 257 are indicated at the top.